

skæggede og en udpræget Mistænksomhed overfor karakterløse, glatbarberede Ansigter, selv om de viser sig i Finansloven. Jeg havde for øvrigt ogsaa Indtryk af, at det ærede Medlem, som altsaa havde Sympati for dette glatbarberede Finanslovsforslag, alligevel ikke skøttede om at tale alt for meget om det; han forlystede det høje Ting med at læse forskellige Avisartikler op, og det kan være meget morsomt, men nogen egentlig Belysning af Finanslovsforslaget fik man vist ikke derigennem, jeg synes, man kunde foretage Korrekturlæsning af Aviser andre Steder end i det høje Folketing. I øvrigt var den Tale, vi hørte af det ærede Medlem, en eneste stor Bedrøvelighed, der var ikke eet Lyspunkt deri, ikke eet ærligt Haab, intet Blik ud i Fremtiden, der viste, at her stod vi overfor et Parti med en Regering, der virkelig havde Fremtiden for sig og troede paa, at den kunde udrette noget, nej, det var Haabløshed, Bedrøvelighed og Elendighed alt sammen. Og med Rette, jeg forstaar saamænd godt, at det ærede Medlem ikke kan svinge sig op til Forhaabninger i den Situation, han og hans Parti og Regering har styret ud i i det sidste halvandet Aar. Det er sikkert rigtigt, at den Finanslovbehandling, som nu er begyndt, imødeses med nogen Interesse i Befolkningen, at den Rigsdag, som nu er samlet, har manges Øjne vendt mod sig, manges Øjne, som maaske ikke tidligere saa til Rigsdagen, der er Tusinder af Familier, som venter, at der i denne Rigsdagssamling vil blive truffet Foranstaltninger, der kan ophæve den Nødtilstand, der eksisterer, skaffe Produktionen i Gang, give Arbejderne Mulighed for at forsørge sig ved Hjælp af ærligt Arbejde. Statsministerens Indledning til Finanslovdebatten gav imidlertid lige saa lidt som det ærede Medlems Indledning i Dag Udtryk for nogen som helst Forhaabninger i denne Retning. Statsministerens Indledningstale var en Skuffelse, synes jeg, han gik udenom Vanskelighederne, saadan som det er sket, hver Gang disse Vanskeligheder er ført frem for Ministeriet, siden Ministeriet blev dannet. Jeg havde ventet, hvad hele Befolkningen utvivlsomt ventede, at Statsministeren vilde have benyttet denne Lejlighed til at give en udtømmende Redegørelse for, hvorledes Ministeriets Syn er paa den Krise, der eksisterer i Landet, og som er det alt overskyggende, som er det eneste, der interesserer Tusinder og atter Tusinder af Mennesker, og som Rigsdagen er det rette Forum for at behandle. Vi

fik ingen Redegørelse fra Statschefen, vi fik et Løfte om en Gang ved Lejlighed at faa nogle Tryksager. Da vi kom til det finansielle Spørgsmaal, da Statschefen skulde betragte Statens finansielle Stilling, hed det igen: Gaa udenom. Finansplan kan jeg ikke udtale mig om, sagde Statsministeren, det maa vente, til Skattelovforslagene kommer.

Ja, vente, vente og gaa udenom, det er blevet Ministeriets Løsen. For nogle Aar siden var der ikke noget, der maatte vente. Da den højtærede Statsminister stod som en af Førerne for Datidens Opposition, da maatte intet vente, hverken Finansplanen eller noget som helst andet — ikke en Gang Valgene kunde faa Lov til at vente, indtil de paa normal Maade skulde finde Sted. (Hørtaab og Bifaldsklap fra Tilhørerpladserne).

Formanden: Tilhørerne maa forholde sig rolige og hverken give Bifald eller Mishag til Kende under Rigsdagens Forhandlinger.

Staaning: Ved hver Rigsdagssamlings Begyndelse, naar den nuværende Statsminister mødte op som finansiel Ordfører, hed det: Maa jeg faa Regeringens Finansplan. I en dyster Tone lød disse Ord til den daværende Finansminister. Han fik Finansplanen; men det forekommer mig unægtelig, at denne Regering har haft bedre Tid end de foregaaende Aars Regering til at skaffe Overblik over Tingene og til nu, da Rigsdagen træder sammen, at have foretaget, hvad der er af Betydning for og kommer til at spille en Rolle for Finansplanen, idet den nuværende Regering har haft hele Sommeren til sin Raadighed. Jeg erkender, at det er en stor Behagelighed, ogsaa for os Rigsdagsmænd, at der ingen Rigsdag behøver at være om Sommeren, selv om der maaske i denne Sommer havde været mere Brug for Rigsdagen end ved mange andre Lejligheder. Men lad det nu være, Ministeriet har i alt Fald haft den fornødne Tid til at overveje Situationen og til at udarbejde de Forslag, der er paakrævet; og nu, da vi behandler Finansloven, forekommer det mig, at Tiden var inde, da vi ogsaa skulde kunne danne os et Overblik over den hele finansielle Situation, derunder Regeringens Skatteplaner og hele den Finansplan, som Regeringen maatte have for den kommende Tid.

Det forekommer mig ogsaa, at om indeværende Finansaar var det uhyre lidt,